

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam pouč, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. Na naročbe brez istodobne vposiljalne naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Pokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Gautscheva volilna reforma z ozirom na Slovence.

V.

Na Primorskem je razdelitev volilnih okrajev za Slovence dokaj ugodna in Gautschu se tu ne da očitati, da bi postopal s Slovenci tako pristransko in krivično, kakor na Štajerskem in Koroškem.

Vidi se, da ima Gautsch velikanski respekt pred Nemci in se boji dotakniti se njihovih zastarelih privilegijev, ki jih sami imenujejo „nemško posest“, ako tudi le-ti slone na skrajno krivični podlagi, dočim se ne straši z vso energijo nastopati napram Italijanom in jim iztrgati iz rok one mandate, ki so si jih po krivici prilaistili na škodo Slovencev.

Po Gautschevem načrtu bi pridobili Slovenci na Primorskem tri mandate, ki bi jih izgubili Italijani. Ta račun se ne ujema docela z dejanskim položajem, zakaj od teh treh mandatov sta Slovincem zagotovljena samo dva — eden na Goriškem in eden v Istri, dočim je mandat v tržaški okolici, ki se je odkazal Slovincem, silno nesiguren in negotov.

Ta volilni okraj šteje 32.400 prebivalcev, med katerimi je 17.300 Slovencev in 14.100 Italijanov. Ta slovenska večina, ki šteje jedva 3200 glasov, je že sedaj sama na sebi zelo neznatna, in se lahko že v doglednem času skrči v manjšino, ako se uvažuje, da je Rojan že sedaj skoro popolnoma italijanski in da se baš v tržaški okolici razmeroma najbolj razvijajo razna industrijska podjetja, pri katerih so uslužbeni po pretežni večini italijanski, ali vsaj socialno demokratični delavci. Ako se nadalje upošteva, da se število teh delavcev še znatno pomnoži, čim steče nova železnica v Trst, se sme z vso gotovostjo trdit, da je tržaški okoliški mandat za Slovence zelo problematične vrednosti, zakaj skoro gotovo je, da bo ta mandat, ako si ga tudi

priboré Slovenci pri prvih volitvah, izvedenih na podlagi Gautscheve volilne reforme, prešel pri poznejših volitvah, ako ne v italijanske, pa prav gotovo v socialno-demokratske roke.

Goriško in Gradiščansko je razdeljeno v 5 volilnih okrajev; po razmerju prebivalstva — Slovencev je 140.582, Italijanov pa 81.136 — imajo pripasti 3 mandati Slovincem, dva pa Italijanom. Dosedaj so imeli Italijani tri mandate, Slovenci pa dva, po Gautschevem načrtu se torej spremeni razmerje mandatov v prilog Slovincem.

Slovenski volilni okraji na Goriškem so: Goriški okraj, izvemši mestne občine goriške in Ločnika, in občine Biljan, Kosbana in Medana v korminškem okraju; ta volilni okraj ima 41.700 prebivalcev, med katerimi je 41.200 Slovencev in 300 Italijanov; drugo volilno okrožje tvorijo okraji: Ajdovščina, Komen in Sežana in občini Doberdol in Devin v tržaškem okraju. Ta volilni okoliš šteje 44.600 prebivalcev, in sicer 44.200 Slovencev, 300 pa Italijanov. Tretji slovenski volilni okoliš obsega okraje: Tolmin, Cerkno, Kanal, Kobariid in Bovec. V tem okrožju je 49.400 prebivalcev, med katerimi je 49.300 Slovencev, 100 pa Italijanov in 100 Nemcev.

V Istri pridobimo Slovenci en mandat. Dotični volilni okoliš obsega okraje Podgrad in Buzet in občine Dekane, Dolina, Marozige, Očislo-Klanec in Pavnjan. To okrožje šteje 55.900 prebivalcev, in sicer 36.500 Slovencev, 17.000 Hrvatov in 1900 Italijanov. Ta mandat je torej zagotovljen Slovincem, oziroma Slovincem in Hrvatom.

V splošnem so potemtakem volilni okraji na Primorskem za Slovence dokaj dobro razdeljeni, dasi je treba priznati, da je mandat, ki bi naj po Gautschevem načrtu pripadel Slovincem v Trstu, precej negotov.

Na Primorskem se je Gautsch ravnal po načelu, ki ga je izpovedal v svoji znani septembrski izjavi, da se morajo volilni okraji in mandati

razdeliti tako, da bodo podajali jasno in verno sliko faktičnih odnosov in dejanskega razmerja prebivalstva v dotičnih deželah.

Ako bi se bila vlada držala tega principa pri določitvi števila mandatov in pri razporedbi volilnih okrajev tudi na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem, bi pač ne imeli toliko vzroka se pritoževati, da je Gautscheva volilna reforma z ozirom na slovenske dežele sestavljena tako, da vzdrži krivično „nemško posestno stanje“ na Štajerskem in Koroškem in da obenem pomaga na Kranjskem do premoči in nadvlade klerikalni stranki.

O vladnem volilnem načrtu z ozirom na Kranjsko spregovorimo natančneje v prihodnjem članku.

Glasovi o volilni reformi.

Praga, 28. februarja. Glasilo čeških agrarcev piše, da so mladočeški poslanci pravi provzročitelji volilne reforme na Češkem. V začetku so bili baje zoper omejitve volilnih okrajev po narodnostih, ko pa so videli, da bi njihov ugovor ostal brezuspešen, so sami dali vladi gradivo za volilno geometrijo, kakršno so sami predlagali. Vlada je potem mladočeški elaborat vzela v predlogo, tako da sedaj Mladočeši proglašajo svoje lastno delo predjavnostjo zanesljive in nepopolno. (Ta obdolžitev je vsekakor prehuda za Mladočehe, verjetna pa je glede slovenskih klerikalcev, ki so sposobni za vsako izdajstvo.)

Lvov, 28. februarja. „Slowo polskie“ piše, da bi po novi volilni reformi v Galiciji dobili Malorusi 37, Poljaki pa samo 54 in ne 61 mandatov. Mesto dosedanjega poljskega kluba bi nastala dva kluba. Jasnó je tedaj, da Poljaki ne bodo glasovali za tako volilno reformo.

Inomost, 28. februarja. Tudi tirolski klerikalci niso zadovoljni z volilno reformo, ker določa tri mandate tudi svobodomiselnim

strankam. „N. Tir. Stimmen“ vsled tega pišejo: „Stojimo zopet na starem stališču, na katerem je stal Schmerling: Volilni red je obleka, ki se mora prikriti po truplu gotovih strank. Vsa razdelitev volilnih okrajev je skrajno površno delo, ki ga vodi le ena misel, da se mora gotova stranka enostransko odlikovati.“

Linc, 28. februarja. Celo glasilo gornjeavstrijskih konservativcev, kojih vodja Ebenhoch služi verno vsakemu ministrskemu predsedniku, je nezadovoljno z volilno reformo, češ, da se ozira edinole na želje socialnih demokratov. — Občinski svet je sprejel z glasovi socialnih demokratov resolucijo, v kateri se zahteva za mesto Linc, ki ima 60.000 prebivalcev, tri mandate mesto dveh v volilni reformi.

Absolutizem na Ogrskem.

Budapešta, 28. februarja. Koalicija je razposlala manifest na narod. Koalicija opravičuje v manifestu svoje postopanje pri razpustu državnega zbora; vlada je razpustila državni zbor le zato, da uveljavi mednarodne pogodbe, katerih pa narodu ni treba priznati. Koalicija zato ni hotela prevzeti vlade, ker bi sicer morala priznati absolutne pravice kralju, kar pa bi nasprotovalo ustavi. Narod mora biti pripravljen, da mu bode vlada še bolj kršila njegove pravice ter ima vsled tega dolžnost, te pravice še krepkeje braniti. Sedanjí boji so v obrambo ustave, katero brani dolžnost vsakega Ogra.

V izredni izdaji uradnega lista sta izšli dve ministrski naredbi z daljšim uvodom, v katerih se uveljavlja trgovinska pogodba z Italijo in Rusijo.

Zagreb, 28. februarja. Grof Tisza je pisal predsedniku hrvatske vladne stranke, dr. Tomašiću, ter pravi v pismu, da je madžarska koalicija ponižala (?) narod, ker se je bratila v Avstriji s Klofačem, na Hrvaškem pa z dr. Čingrijo za

hrbtom zakonitega zastopstva. Madžarska večina se mora sporazumeti le z merodajnimi (?) voditelji hrvatskega naroda. (Z madžaroni?)

Budapešta, 28. februarja. Koloman pl. Szell je govoril na občnem zboru kulturnega društva o političnem položaju, ki je protustaven in nezakonit. Absolutizem je nauk, ki ga ogrska duša ne prenese. Bodočnost bo pokazala, da Ogrske ni mogoče protipostavno in protustavno vladati. Govornik je pozival vse Ogre, naj se zedinijo v obrambo ustave.

Avstrija se vmešava v francoske zadeve.

Pariz, 28. februarja. Avstro-ogrski poslanik grof Khevenhüller je vložil protest proti temu, da bi se inventiralo v grajski cerkvi v Nancyju, ker so tam grobovi lotarinskih vojvod, prednikov habsburško-lotarske rodbine.

S kolikimi zaprekami se morajo boriti vladne komisije pri popisovanju cerkvenega premoženja, je razvidno iz tega, da je 35.000 cerkev, v katerih se še ni izvršil popis.

Konflikt s Srbijo poravnan?

Dunaj, 28. februarja. Na večerajšnjem dvornem plesu se je cesar razgovarjal s srbskim poslanikom Vujićem. Cesar je rekel: „Veseli me, da so se zopet ustanovili prijateljski odnosi s Srbijo. Upam, da bodo pogajanja glede nove trgovinske pogodbe imela dober izid in da bo trgovinska pogodba nadalje razvijala prijateljske razmere med obema državama.“

Belgrad, 28. februarja. Srbska vlada je odposlala na Dunaj brzojavno svoje protipredloge za trgovinski provizorij. V vladnih krogih pričakujejo, da se že jutri doseže sporazumljenje. Ministrski svet je sklenil, da trgovinske pogodbe brez dogovora o izvozu živine sploh ne sprejme. V tem smislu se glasi tudi odgovor na Dunaj.

LISTEK.

Požigalec.

Napisal Fran Kremenjak.

(Dalje.)

Pogreb je minil naglo. Klepovka je jokala z otroki ob jami, Luka pa je stal oddaleč in grenko mu je bilo v srcu, tako grenko, da ne bi mogel zajokati, če bi se še tako silil. Nič ni vedel, kdaj so zagrebli očeta, šele ko ga je mačeha poklicala, naj pokropi grob, je stopil bliže.

Pogrebščina se je vršila v krčmi. Klepovka je sedela le nekaj časa za mizo, potem je pa odšla kar na skrivnem. Luka je pa moral ostati. Jurež je takoj, ko so prišli v krčmo, sedel poleg Klepovke in začel sam dajati za pijačo, kazal je Klepovki tudi bankovce ter začel proti nji bahati. Ko je ostal Luka sam, je prisedel k njemu ter mu začel nalivati vina. Kar ni hotel od njega stran. Luki je začel postajati zaradi tega kar nekako zoprno. Poslušal je možakarje, kako so se pogovarjali o očetu in vsi so se čudili, kako da se

je zlomila brv. Urban je trdil, da jo je rajni Klep šele pred tremi leti čisto popravil in da razun Klepa ni nihče po ti brvi gonil živine ali pa da bi bil vozil. Oven mu je pritrdil, a Dobravec, majhen, suhljat človek pa je z vso odločnostjo trdil, da je brv bila izpodžagana, češ, da se pozna še čisto svež prerez na kolih, ki so ostali na bregu. Luka je imel sicer že precej vina v glavi, toda postal je vendar pozoren, ko je Dobravec le trdil in trdil, da je nekdo nalašč izpodžagal brv, da je padel Klep v tolmun. Jurež pa se je smejal Dobravcu ter mu dejal, da ne verjame, da bi bil kdo tako neumen, da bi bil za tisto brv brusil žago. V istem hipu se je Jurež zadel slučajno v Luko s komolcem, da ga je moral pogledati v obraz in videl je, kakor bi se bile takrat vdrle Jurežu oči nenadoma in začutil je, kot bi zaklepetal Jurež s čeljustmi. Spomnil se je, da je imel snoči Jurež, ko ga je opazoval s svisli ravnotak obraz, prav tako bled, kakor je postal sedaj in zazdelo se mu je, kakor bi mu švignil preko obraza svit sveče, ki je gorela v izbi ob utopljenem očetu. Pretreslo je Luko, ne da bi vedel zakaj in be-

se ni mogel več izpregovoriti v krčmi.

Odšli so in sosedje so po cesti skoro molčali, le Jurež je začel praviti o vsem mogočem ter je hotel, da bi se začeli pričakati. Hodil je pa vedno poleg Luke in kar ni hotel proč; ko so se razšli že vsi, šla sta sama z Luko.

„Pa pojdem k vam malo,“ ga je silil Jurež.

„Saj smo bili že na pogrebščini,“ je odvrnil Luka, ne da bi kaj pomišlil.

„Ej, ti si pa res pravi fant, ko misliš samo na vino,“ je dejal Jurež. „Pa pridem jutri pogledat, kaj delajo mati.“

Luko je stresnilo in začutil je naenkrat stud do Jureža. Obrnil se je na cesti ter šel po bližnjici proti domu, Jurež pa je krenil proti svoji hiši.

Luka je premišljeval vso noč, kako da je postal Jurež tako domač in kako, da se hoče vmešavati v družino. Čudno se mu je že zdelo pred pogrebom, ko je silil Jurež v mačeho in zdelo se mu je, da sta se z mačeho precej prijazno gledala tudi v krčmi. Kaj morda misli mačeho snu-

biti? Star še ni toliko in vdovec je. Lahko je mogoče. Ti prokleti človek!

Luka se je premetaval po ležišču. Misli so se mu predle kar naprej in ko je nekoliko zadremal, ga je sunkoma prebudilo nekaj. Nenadoma mu je šinil v glavo prizor, ko je opazoval snoči Jureža, ko je gledal očeta skozi okno v izbo. Pa kako je ječal! In zazdelo se mu je, kakor da sliši še vedno stokanje njegovo. Prav kot če bi utopljenega očeta prosil nečesa. O! Brv je bila izpodžagana, so pravili mrvje v krčmi. Jurež edini je tajil to, pa ves bled je bil in preplašen. Kaj, če je Jurež izpodžagal brv? Jurež jo je izpodžagal, nihče drugi! In zato je prosil očeta odpuščenja ponoči pod oknom! In zaradi tega se je tudi njemu dobrihal, ker je hotel krivico popraviti, ali pa je morda hotel odvaliti sum od sebe. Nič kaj prijatelja si nista bila z očetom. . . . Ko je zaspal Luka proti jutru, je slišal v sanjah žago, ki je škripala in videl je brv, ki se je podirala, za grmovjem pa je videl Jureža, ki je bežal proč, po stezi v vas. — Glej in res! Ko je Luka zlezal iz svisli pozno dopoldne, je našel v hiši Jureža. Bil je zopet prazne ob-

lečen. Sedela sta za mizo z mačeho in Jurež je mačeho klical z Lizo, nič več ji ni rekel Klepovka. Mačeha se je držala na smeh in malo v zadregi je bila, ko je vstopil Luka. Jurež pa je govoril kar naprej. Pripovedoval ji je, kako da je težko dobil seme letos in kako slabo je moral prodati živino. Tožil ji je tudi, da delavcev ne more dobiti in zatrjeval, da, če človek ne zna na posestvu gospodariti, mora priti na kant. Svetoval je Klepovki, da je najpametnejše, če bi se prodala Klepova kmetinja, otroci pa naj bi se izučili kakšne obrti.

Luka je zlezal za peč ter gledal Jureža prav v obraz. Čim dalje je ga je gledal, tem bolj resnična so se mu zdela njegova domnevanja. Prepričan je bil, da je Jureža sama hudobija ter da tudi sedaj hoče nekaj zlobnega napraviti. Čisto podoben obraz se mu je zdel, kot obraz skopuhov na sliki sodnjega dne, ki je bila na zunanji steni farne cerkve: prav podobno gleda tisti človek, ki mu hudič tlači cekine s pestmi v usta in tudi podobne uhanne ima v ušesih kot je Jurežev murček v levem uhlju.

(Konec prih.)

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 28. februarja. V Carskem selu je bila včeraj pod carjevim predstvom pet ur trajajoča seja, katere so se udeležili vsi člani ministrskega sveta in predstojniki raznih oddelkov državnega sveta. Razpravljalo se je o reorganizaciji državnega sveta in spremembi zakona o državni dumi na podlagi spomenice grofa Vitteja. V bodočih 10 dneh o tem carjev manifest.

Vest, da so zaprli voditelja ustavne stranke zemstva, kneza Dolgorukega, je provzročila nepopisno razburjenje. Niti Plehve si ni upal prijeti tega popularnega moža.

Varšava, 28. februarja. V Lodžu so revolucionarji oropali sedem državnih monopolov.

Francoska zbornica.

Pariz, 28. februarja. Zbornica je sprejela zakonski načrt, da se orožne vaje stalne armade znižajo od 28 na 15 dni, orožne vaje pri deželni brambi pa od 13 na 6 dni.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. marca.

— **Osobna vest.** Avskultant g. dr. Josip C. Oblak izstopi iz sodnijske službe in se posveti odvetništvu.

— **Reforma zakonskega prava.** Z Notranjskega smo prejeli naslednje pismo: Velečislani gospod urednik! Ujomal si prositi Vas, da blagovolite opozoriti „ljudsko stranko“ na blamažo, katera jej preti z nabiranjem podpisov proti civilnemu zakonu. Spričo silnega ogorčenja proti temu zakonu, se zna namreč pripetiti, da bodo nabrali na Kranjskem vsaj par tisoč podpisov več nego je vseh prebivalcev z otroki vred. Na lastna uha sem slišal nekega za „katoliško stvar“ posebno vnetega možakarja, da jih je na dotično polo sam podpisal več kakor 30 izmišljenih imen in priimkov. To gotovo ni posamičen slučaj. Potem ni vrag, da ne bude držalo. Ni sicer dosti klerikalcev, kateri znajo čitati in pisati — ali tisti ki so — so mojstri, to se mora priznati, ti delajo kar — en gros. Zanašajoč se torej na Vašo blagonaklonjenost do stranke, upam, da jo čim prej opozorite na pretečo nevarnost. — „Notraski“.

— **Kako spoštuje slovenski škof svojega očeta?** Pri Konjicah je umrl 83letni Juri Napotnik, oče mariborskega škofa Napotnika. Ta je bil ob očetovi smrti ravno na Dunaju. Telegrafirali so mu takoj, naj pride na pogreb in mu tudi naznanili uro pogreba, a škof Napotnik ni smatral svojega mrtvega očeta toliko vrednim, da bi prišel na njegov pogreb.

— **„Slovenec“ o Rohrmannu.** Iz vrst agitatorjev narodne stranke se nam zatrjuje, da je g. Rohrmann vedno skliceval agitatorje v „Narodni dom“. Tudi pozneje, ko je kupil hišo, v kateri se nahaja gostilna „pri roži“.

Pred zadnjo volitvijo se je pa od agitatorjev izrazila želja, da se skliče seja „k roži“ in je gospod Rohrmann le to izvršil, kar se mu je naročilo.

— **Od deželne komisije za osebno dohodnino na Kranjskem.** Članom deželne komisije za osebno dohodnino za Kranjsko sta imenovana finančni svetnik Ferdinand Avin in trgovec s pohištvom Franc Doberlet, finančni tajnik Henrik Kittag in stavbeni podjetnik Filip Zupančič pa za njuna namestnika, vsi s funkcijsko dobo do konca leta 1909.

— **Aktivitetne doklade državnim uradnikom.** Budgetni odsek je sklenil, da dobe državni uradniki k pokojnini začasno 40% aktivitetne doklade. Upa se, da se bo tudi državni zbor temu sklepu pridružil.

— **Znanstveno potovanje.** Naš dični pesnik in mestni arhivar ljubljanski g. Anton Aškerc je dobil enomesečni dopust in potuje v znanstvene namene v Egipt.

— **Sodna vest.** Sodni pristav gospod Potočnik je premeščen iz Celja v Gornji grad.

— **Zdravniška vest.** Gosp. dr. Pavel Indra je imenovan sekundarijem v tukajšnji deželni bolnici.

— **Iz rudarske službe.** Jamomerec Ivan Jaklin pri rudarskem ravnateljstvu v Idriji je imenovan rudarskim upraviteljem in rudarski eleve Vlastimil Houška jamomerskim pristavom.

— **Poštna vest.** Poštna kontrolorja Anton Berus in Evgen Paruta ter poštni oficijal Anton Bukšič v Trstu so šli v pokoj.

— **Šolska vest.** Provizorična učiteljica v Kranju gđ. Ivana Lampe je premeščena v isti lastnosti v Predoslje.

— **Repertoar slovenskega gledališča.** Jutri, v petek, se uprizori prvič vesela in velemelodiozna Delingerjeva opereta „Don Cezar“, ki je 7. glasbena noviteta v tej sezoni. Predstava se vrši kot častni večer g. opernega tenorista St. Orželskega, ki deluje na našem odru že mnogo let. G. Orželski poje veliko in hvaležno naslovno vlogo; poleg njega imajo velike pevске vloge g. Skalo in gđ. Rindova in g. Zach, v komični vlogi nastopi gosp. Lier. Glasba v tej opereti je prav izredno ljubezna in pikantna, zbori efektni ter je dejanje velezanimivo. Opereta „Don Cezar“ je popularna po vsem svetu ter so njene melodije ne le prav simpatične, nego tudi izvrne! Vsebinsko besedila je sledeča: Lepa Maritana je poulična pevka in plesalka. Vanjo je zaljubljen neznani kralj, ki se izdaja za španskega plemiča. Maritana zavrača brezvilno ljubikanje ter mu hoče biti le zakon-ska žena. Kralj išče torej sredstva, kako bi z zvijačo pridobil Maritano za svoje namene. Plemič don Cezar iz Irua se vrača ves razgazan s svojih potovanj ter leži neke noči na klopi pred hišo arhivarja, ki ima varovanko, lepo Terezo. Tu se snidejo kraljevski sokolaši, med njimi lepi in smeli Pueblo ter hočejo peti Terezi podoknico. Pridruži se jim tudi don Cezar. Veselo družbo zmoti stotnik Martinez, s katerim se zgrabi Pueblo. Don Cezar stopi na mesto Puebla ter ubije stotnika. Nastopi dvorni minister, vzame donu Cezarju meč in ga da odvesti v zapor. Dvorni minister

hoče uporabiti Cezarja v to svrhu, da bi pridobil Maritano za kralja. Cezar je obsojen k sramotni smrti, ker je ubil stotnika, dvorni minister pa mu obljubi, da ga usmrti kot vojaka, ako prevzame vlogo, da povede Maritano k oltarju. Cezar sprejme ta predlog in se poroči z Maritano. Pueblo pregovori vojake, ki so določeni, da usmrti Cezarja, naj strelijo s slepimi patronami. Maritano odvedejo precej po poroki na kraljevi gradici blizu Madrida, Cezar pa pobegne. Kralj pride v gradico. Poroka se je vršila s pokritimi obrazi, in Maritana misli za hip, da je kralj njen mož; vendar pa spozna, da kralj ni bil poročen z njo, nego nekdo drugi, in zahteva svobodo. Nastopi don Cezar. Stvar se razjasni. Kralj Cezarja pomilosti, mu daruje bogastva in časti. Maritana postane srečna žena dona Cezarja. Tako se izpolni proroka neke stare vedeževalke, ki je proročevala Maritani, da bo še kdaj odlična dama.

— **„Sokolova“ maskarada.** K včerajšnjemu našemu poročilu o tej impozantni prireditvi moramo pripomniti, da je po neljubi pomoti izostala maska „Alt Wien“, ki je po svojem izredno originalnem in bogatem kostumu vzbujala splošno pozornost. Istotako naj bodo še omenjene sledeče maske: dve starodavni Grkinji, srčna kraljica, zvezdna kraljica, razne zimске maske, ovčarica itd. Da je bil pri toliki udeležbi kdo prezrt, seveda nehoti, je nekaj čisto naravnega.

— **Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** se podraže vsled nove pogodbe in ker je sploh v ceni poskočilo blago te vrste. Do sedaj je bila cena originalnemu zavoju = 500 zavitkov „Normal“ 48 K. Od 1. aprila 1906. naprej pa bude cena isti množini 54 K. „Flemming“ imajo po novi pogodbi isto ceno kakor „Normal“. Zato opozarjamo vse častite konsumente, trgovce in prodajalce na ugodno priliko, da si nabavijo dovoljno zalogo vžigalic še tekom meseca marca 1906. Tvrda Ivan Perdan v Ljubljani kot založnica družbenih vžigalic se je namreč zavezala, da efektura vsa tekom meseca marca jej poslana naročila po dosedanjih nizkih cenah. Vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so najboljše in najcenejše, družba pa je prejela od razprodanih vžigalic do konca 1905. leta znesek 18.400 K. Torej domorodci, hitite z naročili v očitni svoj prid. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— **Z državne železnice.** V ponedeljek smo poročali o železniškem „Werkmeistru“ Pauritschu, da je slovenske delavce zmerjal s „verfluchte krainische Hunde, Gesindel“ itd. Še predno smo mi prinesli dotično notico, so se že trije delavci radi tega pritožili na pristojnem mestu, a pri preiskavi, ki se je vršila, niso mogli ti delavci svoje trditve dokazati. Sicer je pa Pauritsch res slovensčine popolnoma nezmožen.

— **Preiskovanje mleka na maščobo na kmetijsko-kemičnem preskuševališču za Kranjsko v Ljubljani.** Kralje mleko je poleg mesa najvažnejše in najbolj razširjeno animalično živilo. Vsled svoje nizke cene in z ozirom na to, da ima v sebi vse hranilne snovi kakor so: beljakovine, tolšče, sladkor, rudninske soli, nadkriljuje vsa ostala človeška živila. V dosego večjega dobička pa se mleko često pači (samovoljno kvari), kar vpliva prav izdatno na njegovo hranilno vrednost. Zato je vsakega neprecenljive vrednosti, da izve, kako mleko pozna, dali je polnovredno (polno mleko) ali malovredno, oziroma popačeno mleko t. j. mleko, ki je deloma posneto ali

pa z vodo stanjšano, oziroma zmes posnetega in polnega mleka. Dobro mleko je mogoče s preiskovanjem določiti, zlasti pa s preizkušnjo na maščobo, ker več kot ima mleko maščobe, boljše je. S popačbo mleka pa se ne zniža le množina tolšče, ki je v njem, ampak tudi drugih zgornj omenjenih hranilnih snovi. Prvskovanje mleka na maščobo, oziroma presojevanje mlečne dobrote je največje važnosti in to ne le za konzumente, ampak tudi za mleko-tržce, kmetovalce in zlasti za mlekar-ske zadruge. Mleko-tržec mora biti natančno poučen o vrednosti mleka, ki ga dobiva od proizvoznikov (producentov) bodisi naravnost od kmetovalcev ali pa od mlekar-skih zadrug, in ki ga razpečava konzumentom, da ne pride v nasprotje z zakonom glede ponarejanja živil. Prav tako mora poznati tudi kmetovalec dobrote mleka, ki mu ga dajejo krave vobče in pri različnem krmiljenju. Iz povsem umljivih vzrokov pa je preiskovanje mleka od časa do časa na mestu zlasti tedaj, če pošilja kmetovalec mleko po poslih svojim odjemalcem. Največjega pomena pa je preiskovanje mleka na maščobo za mlekar-ske zadruge in sicer zlasti tedaj, če se mleko ne plačuje po litrih, ampak po množini maščobe, kar naj bi skušale mlekar-ske zadruge splošno uvesti. V nekaterih zadrugah se preiskuje mleko po uslužbenih ali pa po zadrugnih predstojnikih; toda pomanjkanje strokovnega znanja in objektivnosti je bilo že često povod v zadrugnih prepripih, katerim se je mogoče izogniti edinele s tem, da izvede preiskovanje mleka v to poklican in objektivno presojojoči preiskovalni kemični zavod; nihče ne more biti sodnik v svoji lastni zadevi. Pripomniti pa je tudi, da se je preiskovanje mleka na maščobo za nižjeavstrijske mlekar-ske zadruge po c. kr. kmetijsko-kemičnem preskuševališču na Dunaju prav dobro obneslo. Kmetijsko-kemično preskuševališče za Kranjsko v Ljubljani je dobro preudarilo zgoraj navedene razloge ter se odločilo določiti maščobo mleka v običnem interesu po jako znižanih cenah. Določitev maščobe v mlečnem preizkusu stane za mlekar-ske zadruge, kmetovalce in zavode (bolnice), ki se zavežejo, da bodo poslali na leto vsaj 100 mlečnih preizkusov samo 20 vinarjev; za vsakega drugega pošiljalca pa 30 vinarjev od preizkusa. S tem je dana vsakemu prilika, da se z najmanjšimi stroški prepriča o kakovosti mleka. Za preiskovanje na maščobo zadostuje 30 do 50 kubičnih centimetrov mleka, ki se naj pošlje v mali dobro očisti in z dotičnim mlekom izplahneni ter z novim probkovim zamaškom zamašeni steklenici. Pred odvzetjem preizkusa se mora vse mleko ene pošiljke dobro premešati. Pri pošiljki vrst mleka je treba označiti posamezne steklenice s številki 1, 2, 3 itd. Pri zunanjih pošiljках mlečnih preizkusov se stekleničica lahko zamota v malo leseno pušico kot „vzorec brez vrednosti“. O odvzetju mlečnih preizkusov v mlekar-skih zadrugah obstojajo posebni predpisi. Za spravo in pošiljanja preizkusov na preskuševališče so se dali napraviti za zadruge posebni s ključavnicami preskrbljeni zabojčki; v katerih je prostora za 30 in tudi več preizkusov. Zabojčki se bodo oddajali mlekar-skim zadrugam po lastni ceni. Vsa pojasnila, zlasti pa navodila za praktično odvzetje mlečnih preizkusov v mlekar-skih zadrugah po predpisih daje radovaljno „Kmetijsko-kemično preskuševališče za Kranjsko v Ljubljani“ (Sa-

lendrove ulice števil. 3), kamor se je obračati z vsemi tozadevnimi pošiljkami in prasnji. — Ravnateljstvo kmetijsko-kemičnega preskuševališča za Kranjsko v Ljubljani.

— **Ali zasluži tudi ljubljanski škof šibo?** Pišejo nam z dežele: Da je ljubljanski škof šel gledat maskare, vzbudilo je povsod po kmetih velikansko nevoljo. Duhovniki strogo obsojajo tako gledanje in kaj se godi s šolskimi otroci, če se pregreše v tem oziru, naj navedemo sledeči resnični dogodek. Pokojni župnik Strupi je bil silen nasprotnik predpustnih zabav, zlasti pa je divjal s prižnice in v šoli zaradi maskar. Ko so nekoč v njegovi fari otroci na predpustni torek gledali maskare ter letali po vasi za njimi in se jim prešerno režali, prišel je Strupi prihodnjega šolskega uro v šolo strašen obraz, s katerega ni nihče bral kaj dobrega. In res ni bilo. Kdor je gledal maskare in letal za njimi ter se jim smejal, je moral „ven“ klečat. Tu je poiskal razjarjeni Strupi v šolski omari najbolj grčavo palico, ukazal vsakemu grešniku poljubiti tla in med vzlikom: „Ali inna hudič večjo oblast ali Bog?“ zažvižgala je grčavka po sedalu delinkventov, da je žrtev zacvilila, kot bi rezal meso z nje. Ti šolski otroci so bili torej zelo občutno kaznovani za svoje zbijanje in smejanje. Oboje to je zakrivil tudi ljubljanski škof. Ako je od škofa potrjeni duhovnik spoznal za potrebno, da je nerazsodna kmet-ske paglavce pretepal z ostro šibo, je ljubljanski škof kot razsoden (?) mož toliko bolj potreben, da drži par udarcev z grčavko. Kdo naj mu jih da, o tem seveda ne moremo odločevati, vendar pa upamo, da obstoja enaka pravica za vse, ki zakrivijo enak greh.

— **Oj, ti dobro naše ljudstvo.** Na Igu je živel pošten posestnik in mesar Janez Janželj. Imel je pa veliko napako. Bratil se je preveč s klerikalci. Polagoma je postal tak, kakor so bili njegovi najožji prijatelji, namreč jel se pečati z ženstvom. Kmalu je prišel ob premoženje. Nato se je preselil v Preserje, kjer je s početka prav dobro shajal, toda priloznost je bila prevelika. V celi vasi je bilo samo pet ali šest mož doma, vsi drugi so bili v Ameriki, doma so pa samevale pobožne žene. Izmed vseh se je najbolj odlikovala Jernejčkovka. Kmalu so se pokazali nasledki njegove čistega življenja. Zimel se je z njo tudi Janželj in bila je že drugič v blagoslovljenem stanu. Da s tem nje pobožni mož v Ameriki ni bil zadovoljen, se razume. Presedati je začel tudi Janželjnu, zato je odšel decembra prejšnjega leta v Ameriko. Komaj pa je prišel tja, že se je jela širiti govorica: Jernejček je Janželjnu ustrelil v Ameriki. Spočetka ni nihče hotel prav verjeti, a končno so jela dohajati pisma iz Amerike, koja so potrdila bridko resnico: Janželj je mrtel, a Jernejček obsojen na smrt. Da se pa dogajajo take žalostne stvari med našim, nekdanjim resnim in dobrim ljudstvom, je v prvi vrsti kriva naša novodobna duhovščina. Sami žive skrajno pohujšljivo, a v cerkvi oznanjujejo sovraštvo in politično nestrpnost. Greh je dandanes samo samostojno politično prepričanje. Morala bo polagoma popolnoma izginila. Ljudstvo je dobilo popolnoma napačne pojme o poštenju. Kaj na tem, ako stori kako krivico ali greh, saj gre k spovedi in odpuščenju mu je vse. Opravi še razne no-vodobne pobožnosti, in zadobi brezštevila dni odpustkov. Končno pristopi še k raznim farškim društvom, da par kronice farju in plača nekaj maš, pa je najboljši človek na svetu. Bralcem „Slov. Naroda“ je še gotovo v spominu, s kako brutalnostjo je nastopi-

V hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Dalje.)

Oni isti dan, ko je velikodušnost preprostega obrtnika rešila lahkomi-selnega slikarja iz njegove zadrege, se je tudi gospa Tomajeva odločila, da poskusi od Lavre dobiti posojilo. Vajena je bila delati dolgove. To je bilo edino, kar je znala. Po prodajal-nah so se je bali, kajti vselej, če je hotela kaj na posodo dobiti, je začela glasno jokati in si rvati lase, a če to ni pomagalo, se je vrgla na tla, kakor bi bila iz uma in se naposled onesvestila. Seveda je bilo vsakega trgovca strah takih prizorov.

Enkrat, dvakrat se je Tomajki na ta način posrečilo, da je dosegla, kar je hotela. Čim pa so jo taki trgovci videli stopiti v prodajalno, so jo kar na kratko pahnili na cesto in zdaj Tomajka že davna ni več imela prilike dobiti s svojim nanevrom kaj na posodo.

Poguma ji torej ni manjkalo, ko se je odpravila k Lavri in vedela je,

da naposled že omehča sosedo, o kateri ji je bilo znano, da je mehkega srca in dobrih rok. Toda hotela je dobiti večjo svoto denarja, vsaj za njene razmere večjo svoto, in to ji je delalo skrb. Pred vsem si je hotela zagotoviti pomoč Lavrine postrežnice. Počakala jo je na stopni-cah in jo z rosinimi očmi vprašala za svet, češ, da pozna njeno veljavo pri gospodični Lavri in tudi njeno pre-vidnost in usmiljenost.

Postrežnica je to očividno las-kalo. Postavila je svojo košaro na tla in je sočutno poslušala Tomajko, ki ji je obširno popisala svoj po-ložaj.

„Smilite se mi, gospa, prav zelo se mi smilite, ali to Vam lahko re-čem, da Vam gospodična Lavra zdaj ne more posoditi niti krajcarja, ker ga sama nima.“

Tomajka je povesila glavo in debele solze so se ji ulile po upad-lem licu.

„Saj bi lahko imela denarja, ko-likor bi ga hotela,“ je nadaljevala postrežnica, „ali ta pisac, ta Diavo-letto, ki ga naj zlodej vzame, jo je

tako premotil, da je pretrgala vsa svoja znanja. Mlade ženske so vse norčave. Zdaj otepava Lavra polento, ko bi ji bilo le besedo reči, pa bi imeli kopune na mizi.“

„Torej ni prav nič upanja, da bi mi gospodična Lavra pomagala?“ je vprašala Tomajka.

„No, morda se da kaj napraviti,“ je menila postrežnica. „Morda jo spravi-te na pot pameti, če se obrnete do nje in bo pomagano Vam in njej.“

„Kako bi bilo to mogoče?“ To-majka je postala silno radovedna in je sklenila takoj, da stori, kakor ji bo svetovala postrežnica.

Postrežnica je začela šepetaje razvijati svoj načrt.

„Lavra je dobrosrčna ženska. Vi je ne poznate, a meni lahko verja-mete, da je blaga duša. Zdaj, ko je zaljubljena, ne bi zase ničesar storila, ali če bi ji Vi dobro na dušo pihali, je le mogoče, da poskusi dobiti nekaj denarja. In če to poskusi, ga tudi dobi. Pridite tako po peti uri po-poldne. Ali to Vam rečem, jokati mo-rate, da bi se Vas kamen usmilil. Na kolena se vrzite, ruvajete si lase, gro-

zite, da zastupite moža in hčer in sebe. Lavra je silno zaljubljena in le težko jo bo pripraviti do tega, da prelomi Diavolettu dano obljubo. Jaz Vas bom že po svoje podpirala in morda jo pripravim vendar do tega, da se zgane in gre iskat denarja. Ali ste me dobro razumeli?“

Tomajka je jako razumela, kar ji je svetovala postrežnica. Velikega dramatičnega prizora, ki je bil po mnenju postrežnice potreben, se ni bala. Vprizorila jih je že toliko v javnih trgovinah, da se ji je zdela prava igrača, ponoviti tak prizor v zasebni sobi.

Popoldne je Tomajka točno ob določeni uri pozvonila pri Lavri. — S postrežnico se je porazumela z enim samim pogledom, potem je po-gumno stopila v sobo.

Lavra je slonela pri oknu in gle-dala na cesto. Čas njene preskušnje se je približeval koncu. Še nekaj dni je bila vezana ostati doma in živeti po Markovi želji. A ravno ti zadnji dnevi so se ji zdeli silno dolgi in mučni in prenašala jih je zelo težko. Njen pogum je bil izginil, njena volja

je bila izrpana. V teh treh tednih svojega samotarstva je postala bleda in je vidno shujšala. Da bi se raz-tresla, je od jutra do večera pušila cigarete. Niti oblekla se ni popol-noma. Čemu? Prekladala se je od stola do stola in umirala dolgočasja. Prepričana je bila sedaj, da ji Marko niti za en dan ne skrajša za pre-skušnjo določenega časa in to se ji je zdelo kruto in nezasluženo. Pisala mu je vsak dan in vsak dan je go-rečnejše želela, da bi bil že konec njenejega jetništva. In ker ni imela drugega posla, je računala, koliko ur, koliko minut in koliko sekund bo še trajalo to jetništvo.

Ni si mogla misliti, kaj da želi od nje Tomajka, ki je vsa sključena in zbežana zdaj stopila v njeno sobo. Pozdravila jo je prijazno, kajti bila je vesela, da je sploh kdo prišel in da se bo nekaj časa moglo zabavati vsaj s tem, da vidi zopet človeka in da z njim govori.

„Sedite gospi,“ je rekla Tomajki in potem naročila postrežnici, naj pri-nese kave. (Dalje prih.)

reserski župnik proti poštenemu pozu na smrtni postelji edino radi tega, ker je bral "Slov. Narod". Nikar pa ni bilo čuti, da bi bil nastopil župnik proti prešestnici Jernejčevki. Ona je šla k spovedi, a nikdar ni zahteval od nje, da bi bila moralna pred pričami obljubiti, da bo pretrgala pregrešno razmerje kot omožena žena, z različnimi ljubimci. Zakaj trpi v svoji fari, da kaplan zahaja v gove hise k dekletom ter z njimi povzroča v pezne noči? Zakaj trpi v župnišću svojo kuharico, o kateri je znano, da ona "komandira" njega, kaplana in vse župljane? Za trdno pričakujemo, da bo župnik takoj pregovoril vse pohujšljive kaplanove posete in da bo takoj odstranil iz župnišča dekle, kuharico, da tako napravi konec vsemu nepotrebnemu govorjenju. Ako se pa ne bo zgodilo nič, potem je pa naša sodba sklenjena: Gliba v kup štruha.

Iz Ljubice. V soboto, dne 24. februarja je priredilo tukajšnje pevsko društvo "Zarja" predpustno maskarado, ki se je odlikovala po izjemni živahnosti in neprisljuni zabavi. Počastila je veselo skoraj vso naša inteligencja s svojo prisotnostjo, pa tudi kmetje iz bližnje okolice so bili mnogoštevilno zastopani. Za lep sprehod, ki ga je veselica dosegla, gre v prvi vrsti zaslugi g. kontr. Drolu, ki je bil cel čas duša večere. Ukusne in različne maske, ki so se vsak trenutek menjavale, so vzbujale vsestransko veselje in gromovito aplavz, in ne brez vzroka je marsikdo zatrjeval, da se že dolgo ni tako izvrstno zabavalo. Vsa čast gospodu kontrolorju Drolu in članom pevskega društva "Zarja".

"Dolenjski Sokol". Težko pričakovani občni zbor se še vedno ni vršil. Sicer je bil vsled pritiska članov in politične oblasti že sklican, a na tak čas, ko se ni mogel vršiti. Člani žele in zahtevajo, da se skliče na primeren čas.

Dvakrat umrl, a je vendar še živ. Ta čudež je doživel Anton Medvešek iz krškega okraja. Pred leti je šel mož v Ameriko. Leta 1904. je prišla iz Amerike vest, da je umrl. Čez tri mesece je pa pisal Medvešek sam lastnoročno pismo, da se mu dobro godi in da veliko zasluži. Leta 1905. meseca novembra je znova prišla vest, da je umrl. Pretekli mesec je pa dobila mati njegove ljubice od njega denar in pismo! Amerika je v resnici dežela čudežev.

Festojnski salonski orkester priredi v soboto, dne 3. t. m., v restauraciji prostorih južne železnice v St. Petru pri M. Vilharjevu spomeniku koncert. Začetek ob poln 9. uri zvečer.

Sokolska maskarada v Postojni. Poroča se nam: Dne 24. t. m. je priredil naš Sokol svojo običajno društveno maskarado v prostorih "Narodnega hotela" pod naslovom "Na planinah". Maskarada je tako v gnetnem kot moralnem ozračju sijajno uspela. Velika (po bratu Križetu in bratu Francu Paternešu) res okusno dekorirana dvorana je bila do zadnjega kotička napolnjena z najodličnejšim občinstvom iz Postojne in okolice. Ples se je otvoril ob 9. uri in je trajal do ranega jutra. Prvo četvorko je plesalo nad 50 parov, zadnjo, zjutraj ob 6. uri, še vedno nad 30 parov. Na maskarado je prišlo obilo zelo elegantnih mask. Tako n. pr.: Kušarica, planinska cvetka, rokok, domino, Napolitanka, smreka, ciganka, pieroti, šaljivi "Notranjek" — katera je nabrala za Vilharjev spomenik čez 70 K. Narodni kolek, katera je nabrala za družbo sv. Cirila in Metoda nad 25 K, Tirolka in Tirolec, grabljica iz Krasa, solnce, Turkinja, Carmen, čuk, Slovaki, Arabec, čarovnik, satan, giger itd. Prav ljubke so bile v obilnem številu zastopane dame v narodni noši. Med odmorom je zapel moški zbor pevskega društva "Postojna" pod vodstvom kapelnika brata Kubišta dvoje krasnih zborov, kakor: "Sokolska" in "Na planinah", kar je zabavo znatno povečalo. Vsem gospodom pevcem bodi izrečena tem potom iskrena hvala. S svojo navzočnostjo so nas počastili: g. okrajni glavar z gospo pogostjo, g. dež. sod. svetnik Žužek, g. finančni tajnik Gerstenmayer, g. župan Pikel z gospo soprogo, g. deželni poslanec Arko itd. in še obilo najodličnejših gostov iz Postojne, kakor tudi iz bližnje okolice. Nad vse nas je pa razveselila lat res obila udeležba vrlih sosedov Logatčanov, kateri so pripeljali tudi obilo mask s seboj. Živeli in na svidenje! Bila je to res veselica, katera je gotovo našemu "Sokolu" v čast in na katero se bode vsak udeleženec z veseljem spominjal. Le tako naprej, naš vrli "Sokol"! Ne vdajmo se! Na zdar!

Živinski semenj v St. Lambertu dne 14. m. m. se je dobro obnesel, bilo je prodane čez 50 glav živine, pa še gotovo bi bilo več, ko bi bilo kaj tujega kupca. No, za prvi krat že gre. Dne 29. majnika bode drugi semenj, kupci in živinorejci se

že zdaj vladno vabijo, da semenj v obilnem številu obiščejo in s tem podpirajo napredek šentlamberske občine.

Tolpa goljufov aretovana. V celjski okolici je bilo že dlje časa storjenih več tatvin in goljufij. Te dni je pa oblast zajela celo tolpo teh tatvin in goljufov. Tiso: pod kurateljo stoječi posestnik Franc Gaberšek, 65letni brezposelni Juri Gaberšek, 32letni krojač Josip Slemenik, potepuh Franc Rahle, delavec Martin Vodopivec, 53letna Marija Grilec in krojaški mojster Dovečar. Prijeli so jih, ker so ponarejali menice in s temi ponarejenimi menicami izvabili celjskemu kreditnemu društvu par sto kron. Največji grešnik je Dovečar, katerega je orožništvo prijelo, ko je bil ravno pri svoji nevesti.

Nepoboljšljivec. 18letni postopač Ivan Reiter z Velike Pirešice pri Celju je bil že šestkrat kaznovan zaradi raznih lumparij, zlasti pa zaradi tatvine. Komaj pride iz ječe, že se vtakne v posest svojega bližnjega. Te dni je v Braslovčah ukradel nekemu mesarju 400 K in popilval s svojimi prijatelji po Celju. Policija ga je pa kmalu vzela v svoje varstvo in nepoboljšljivec bo menda ostal nekaj dlje časa pod ključem.

Velikanski hrast je dal podreti posestnik Pušič v Moškanjcih na Štajerskem. En meter nad zemljo merjeno deblo meri v obsegu nad 5 metrov. Srednji premer debela je 1-6 metra. Ta hrast je bil zadnji te velikosti na celnem spodnjem dravskem polju. Prisojajo mu starost 300 let.

562.000 litrov vina so naložili v dveh mesecih na kolodvoru v Moškanjcih na Štajerskem. Za vse to vino se izkupili 224.000 K. Vina je bilo za 114 vagonov in je bilo večina iz Haloz, nekaj pa tudi iz Slovenskih gor.

Umrljivost na Dravskem polju na Štajerskem raste od leta do leta, to pa vsled tega, ker uničuje žganje mnogo življenj. Zlasti Ptuj je takorekoč neka metropola žganjepijcev. Upliv "Štajerčeve" morale se torej zopet enkrat prav dobro vidi. Vkljub temu se ljudje ne spametujejo, ampak pijo strup in uganjajo nemškutarijo.

Akademsko tehn. društvo "Triglav" v Gradcu priredi v proslavo 70letnice svojega častnega člana Josipa Stritarja v soboto dne 3. sušca 1906 v dvorani (I. nadst.) restauracije "Neu-Graz" (Liebl) ob 8. uri zvečer "Stritarjev večer".

Akademsko podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Gradcu priredi v ponedeljek dne 5. sušca v hotelu Schimmel ob 8. uri zvečer svoj XIX. redni občni zbor.

Iz akad.-tehn. društva "Triglav" v Gradcu se nam piše: O traku, ki so ga naročile celjske Slovence pri c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani za zastavo akad.-tehn. društva "Triglav", se je strokovnjak, ki si je trak ogledal, izrazil tako pohvalno, da je omenjenemu zavodu le čestitati.

Ustrelil se je v Borovljah na Koroškem puškar Anton Antonič. Vzrok samomora ni znan.

"Korzo" na pustni terek v Gorici je letos odpadel. Podilo se je le par umazanih maskar po mestu. Vsled tega priporoča "Soča", naj poklicana oblast enostavno prepove, da bi se podile okoli tiste umazane maskare, če nočejo prirediti več "korza" ter pripominja, da pri takem pohodu maskar trpi ugled mesta. Mišlino, da tudi za Ljubljano ni bila posebna čast in ugledno, če se priredi "korzo", kakoršen je bil na pustno nedeljo!

V glavi se je zvrtelo v Gorici 30letnemu tovarniškemu delavcu Nanutu, ko je gledal neprestano vrteči se dinamo. Vsled zvrtenosti je Nanut kakor obnoren in tudi govoriti ne more. Nanut je bil že preje nekaj bolehen.

Dve leti z rano v vratu je hodil okrog 44letni Jos. Ciglič iz St. Ferjana na Goriškem. Pred dvema letoma ga je nekdo ranil z botilko v vrat, kos stekla je ostal v mesu, rana je bila odprta, a Ciglič se za to ni nič brigal, dasi je čutil bolečine. Končno je bilo trpljenje prehodu in Ciglič je moral zdaj v bolnico.

Umrl je v Trstu večeraj popoldne podpredsednik tržaške trgovske zbornice in državni poslanec Cezar pl. Combi.

Z nožem v glavo. Po kratkem prepiru je v Trstu neki Petrič sunil svojega "prijatelja" Karla Križmana z nožem v glavo, da so ga morali prepeljati v bolnico. Storilec je ušel.

Pustni terek v Trstu. Na pustni terek je bilo v Trstu izredno veliko ljudi pijanih. Ta okolnost ter da je bila po ulicah večkrat velikaška gneča, je imela za posledico, da je bilo mnogo oseb ranjenih in poškodovanih več ali manj. Dva so morali prepeljati v bolnico.

Mlad tatič. 18letni Štefan Čodič iz Dolnje Tuzle v Bosni je služil za hlapeca v neki gostilni v Trstu. Fant je videl, da gostilna

dobro nese, zato si je dal napraviti ključ od gostilničarjeve blagajne, iz katere je vzel potem dva bankovca po 50 K in enega za 100 K ter jih zašil v suknjičev ovratnik. Čudič se pa še ni dosti izuril v krojaški umetnosti, zato so kmalu našli ukradenih 200 K, njega pa oddali sodišču.

Zabavno izobraževalno in podporno društvo "Zvezda" na Dunaju priredi v nedeljo 4. sušca v dvorani "Zum Senator" I. Reichsrathsstrasse 10, zabavni večer s petjem in tamburjem. Začetek ob 7. uri zvečer.

Velik škandal so napravili danes popoldne na Mestnem trgu trije nemško govoreči gospodje. Dasi je sijalo solnce in ni deževalo, so hodili drug poleg drugega po pločniku z razpetimi dežniki, da nikdo ni mogel po trotoarju mimo njih. Ko je prišel mimo neki gospod in jih v dostojnem tonu opozoril, naj mu napravijo prostor, so dotični individui, očividno vinjeni, jeli razsajati in kričati, kar je povzročilo, da se je na trgu mahoma zbrala velika množica ljudi. Dasi so ljudje glasno izražali svojo nevoljo radi nedostojnega vedenja dotičnikov, vendar se le-ti niso zmenili za to, marveč so nemoteno razgrajali in vpili naprej, ker ni bilo na vsem Mestnem trgu nobenega stražnika. Šele na Turjaškem trgu je ustavil razgrajanje policaj in si jih notiral.

Glas iz občinstva. Sprehajališče Tivolskega gradu proti Spod. Rožniku je popolnoma ledeno. Ker je precej kupov peska že od lanske spomladi navoženega, prosijo sprehajalci sl. magistrat, pot vsaj potresti dati. Prejšnja leta je ta pot tudi pozimi gozdni čuvaj oskrboval ter po vsakem snegu ga odmetal, a letošnjo zimo je moral, kadar je prišel v gozd, ga gaziti, kakor na slavnju Sv. Jošt ali še slavnjejšo Smarno goro. Dalje cesta od žel. prelaza na Vrtači do Lassnikovega posestva je ob strani posuta za pešce, od tu dalje pa ne, kar prosimo tudi sl. magistrat ukrepite, ker bode sicer potrebno pri mostiču ustanoviti rešilno postajo. Enake pritožbe prihajajo nam tudi z Opekarne ceste.

Boj za moža. Neki tukajšnji obrtnik je imel z neko natakario ljubavno razmerje, in ko se je pokazal sad ljubezni, si je izbral drugo in prvo peče ljubosumnost noč in dan ter vedno želi po maščevanju. Ne masčuje se pa nad nezvestim ljubimcem, ampak nad njegovo novo ljubico. Pred nekaj časom je natakaria vzela seboj za "asistenco" postreška in šla z njim naravnost v stanovanje svoje konkurentinje. Tam jo je dobro, kakor je že ženska navada, oštela, potem pa zopet odšla domov. Toda črv vesti ji še ne da pokoja in par dni pred pustnim dnevom se je šla v družbi neke prijateljice zopet maščevati. Ko vstopita v kuhinjo, se je začelo regljanje, kakor veliki petek iz zvonika. Ker vrišča in oštevanja ni bilo ne konca ne kraja, zgrabi zmerjanka lonec mleka in polije z njim svojo nasprotnico in ker se to ni nič izdalo, prišlo so na vrsto pomije. Toda prave ljubezni se ne odžene niti z mlekom, niti s pomijami, in tako je bilo tudi tukaj. Mir je bil šele potem, ko je prišel na pomoč hišnik ter je pognal zapuščeno natakario, od katere je teklo mleko in pomije, kakor od mokre kokoši, iz hiše; ni pa gotovo, ako se ji je s tem ljubezen ohladila za večno in najbrže se še vidita pri Filipih.

Nadležna pasanta. Včeraj zvečer sta na Martinovi cesti brez vsakega vzroka dva pasanta napadla čevljarja Antona Sameja, in ko jima je ta ušel in se pomešal med mimo-idoče, sta se lotila dveh žensk. Policija ju je prišla v osehah dveh pilarskih pomočnikov, ki sta menda na ta način preganjala mačka, in ju dejala pod ključ.

Prijeta brata. Predvčerajšnjim sta brata Lavrencij in Matevž Ramovš iz Zabaj vasi pri Kranju prenočevala na Glincah pri mizarju Francetu Pokornu. Ko sta zjutraj vstala, je Pokorn pogrešil svojo 22 K vredno srebrno žepno uro, za katero je takoj sumil tatvine brata Ramovš ter se podal za njima. V Šiški so vstopili vsi v vlak, in ko so dospeli v Škofjo Loko, je Pokorn izročil oba brata tamošnji policiji, ki ju je dejala pod ključ. Tatvino sta sicer priznala, a ure pa vendar ni bilo pri nobenem dobiti, ker sta jo pred odhodom iz Ljubljane prodala nekemu starinarju. Oba bodeda prišla v kratkem z neprostovoljnim spremstvom zopet nazaj v Ljubljano.

Izgubljene in najdene reči. Soprogi orožniškega stražmojstra ge. Jožefi Pickerjevi je danes popoldne nekdo odnesel 4 K vreden črn dežnik.

Neka dama je izgubila zlat uhan z briljantom, vreden 400 K.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Heb 80 Hrvatov. Z Dunaja je prišlo 30 Kočevarjev, ki so tam pekli kostanj.

"Ljubljanska društvena godba" priredi danes zvečer koncert

v "Narodni kavarni" (Gospoke ulice). Začetek ob 9. uri. Vstop prost.

*** Najnovejša novica.** Splošno pomiloščenje povodom srebrne poroke nemške cesarske dvojice je zostalo, dasi je bilo napovedano. Razočaranje je splošno.

Umrl je v Pragi generalni major Anton pl. Czech, ki je služboval dalje časa pri štajerskem lovskem bataljonu št. 20.

Velika skala se je zvalila na progo bregenske železnice, vsled česar je promet na progi Langenegg-Krumbach-Bezau na nedoločen čas vstavljen.

Požar v gledališču. V Santjagu de Chile je nastal požar v gledališču med predstavo. Deset oseb so do smrti poohodili, 13 oseb pa je zgorelo.

Letošnje potovanje generalnega štaba po Hrvaškem in Bosni ter Hercegovini.

Rodbinska drama. V Wilken pri Draždanah je mizar Stenn vsled ljubosumnosti s sekiro ubil svojo ženo in otroka.

Na smrt obsojena sta bila v Monakovem zakonska Schellhass, ki sta v svoji vili umorila in oropala bogatega sobana.

Tisoč aretacij v treh dneh jo izvršila pariška policija in to v nedeljo, ponedeljek in torek. Pri mnogih aretovancih so dobili prepovedana orožja.

Izpred sodišča.

Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.

Roparski umor. Dne 29. avgusta 1905. popoldne je pri ogledovanju ceste našel sin cestnega nadzornika Andrej Jereb v strugi potoka Nikave mrtvo človeško truplo. Naznačil je to idrijskim orožnikom, ki so takoj prišli na lice mesta. Mrtveca so našli ležati vznak na hrbtu, črepinja je bila vsa zbita, iz hlač je pa visel obrnjen desni žep. V telovniku so našli žepno uro, denarja in listnice pa ni bilo v nobenem žepu. Že drugi dan je spoznala Marija Osvald iz Logatec v mrtvašnici svojega očeta Janeza Osvalda, posestnika in lesnega trgovca iz Zgor. Logatec. Poizvedbe so dognale, da se je bil Osvald dne 25. avgusta 1905. odpeljal s pošto v Idrijo, kjer se je v Ipavčevi gostilni sešel z Janezom Poženelom, 40letnim oženim tesačem iz Kalc. Pila sta v imenovanu gostilni skupaj potem pa nočila v eni postelji. Zjutraj je slišal gostilničar, da sta odšla okoli 4. ure. Po izpovedbi Osvaldove žene je imel njen mož 600 K pri sebi za izplačevanje lesa. Od tega jutra naprej ni bilo o Osvaldu nič več slišati. Sum se je takoj obrnil na Poženela, da je on storilec, kajti po storjenem dejanju je popilval po Logatecu in vendar se je vedelo, da ni imel več kot 3 K pri sebi, ko je šel tesar. V Rovtjah pri Logatecu je kar denar razsiral, napajal svoje znance in pravil, da je po Poljanski dolini kupoval les in da ima 400 K pri sebi. Ko še nihče ni vedel za umor Osvalda, je med Dol. Logatecem in Vrhom ljudi popraševal, če jim je znano, da je nekdo iz Logateca nekoga v Idriji ubil. Ker mu ni dala vest mira, potegnil jo je v Muravo na Štajersko ter vstopil k nekemu Ivanu Modicu v delo. Tega je prosil, naj ga pošlje v kak samotni kraj na delo, da ne bo skupaj s svojimi rojaki. V Muravi so ga orožniki prijeli. Pri prvem zaslišanju kakor tudi pri nadaljnjih je tajil Poženel, da bi bil on Osvalda umoril in ga oropal. Ko se je pa njegov robec, v katerem je bil zavit debel kamen, našel na licu umora, je v toliko priznal, da sta se z Osvaldom kregala, da ga je Osvald napadel, in ga s kamnom, ki ga je imel v svoje varstvo v Poženelovem robcu zavitega, udaril po rami, ga zgrabil za vrat in potem za lasje ter butal z njegovo glavo v tla. Priznal je tudi, da ga je večkrat s kamnom po glavi udaril. Glede denarja je trdil, da mu ga je Osvald v Ipavčevi gostilni izročil v varstvo, češ, da on (Osvald) zelo trdno spi. Da je bilo vse to od pičice zlagano, je umevno. Istina je, da sta bila Osvald in Poženel namenjena iti na Vojsko les plačevati, da je pa Poženel Osvalda na cesti, ki se vije po robu gozdatstva hriba, zavratno napadel, ga umoril, nato pa oropal. Vseh 28 prič je vse obdolženčeve lažnjive trditve ovrglo. Porotniki so prvo glavno vprašanje na roparski umor potrdili in sodišče je izreklo nad Poženelom smrtno obsodbo na vešala. — Za Poženela vloži njegov zagovornik prošnjo za pomiloščenje.

Nevaren tat. Po zaslugi Marije Kosel, natakarike v hotelu "Južni kolodvor", je prišel 29. listopada m. l. ljubljanski policiji v roke jako nevaren tat. Omenjena natakaria se je v svoji sobi v drugem nadstropju preoblačila in imela duri zaklenjene, ko začuje, da skuša nekdo njene vrata

odpreti, enak šum je čutila pri vratih sosednje sobe. Sedaj je stopila na mostovž in je videla smukniti nekega moškega v stranišče. Marija Kosel je neznanega tujca zaklenila v stranišče ter poslala po stražnika, ki je tudi prišel in ga aretoval. Na policiji je zamolčal svoje pravo ime in rekel, da se piše Bregović in pokazal nato ime glasečo se delavsko knjižico. Poizvedbe pa so dognale, da je prijatelj tat identičen z Ivanom Spoljaričem, krojaškim pomočnikom iz Ravnice, okraj Podgrad na Hrvaškem doma, ter da je bil zaradi tatvine že mnogokrat obsojen, na več let kaznovan. Tekom dveh dni je za časa svojega bivanja v Ljubljani izvršil več tatvin. Tako je na Tržaški cesti Danielu Battelinu izmaknil 200 kron vredno kolo, Mariji Armič zlatnine vredne 28 K, Antoniji Harbiš raznih reči v vrednosti 75 K, Rozaliji Nahitgal nekaj svilnatih rut in 1 K 70 h gotovine v skupni vrednosti 29 K 50 h, Emilu Detalu je izmaknil tula-uro z verižico, vredno 56 K in Davidu Jetre pri Bavarskem dvoru zimsko suknjo in rokavice. Veliko ukradenega blaga se je še našlo pri njem. Obdolženec pravi, da je kradel le zaradi tega, ker se domača občina brani, mu izdati delavsko knjižo. Spoljarič prosi za milostno sodbo in obljubuje, da se bo z naprej pošteno vedel ter se poprijel dela. Zagovornik pojasnjuje, da mu je z njegovega stališča težko prati zamorca, le o tem dvomi, da bi bil Spoljarič tat iz navade. Obsojen je bil na pet let težke ječe. Po prestani kazni se izтира iz avstrijskih dežel.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. marca. Pogodba za stran podržavljenja severne železnice je sklenjena in podpisana. Država bo do leta 1940. plačevala delničarjem za glavne proge na leto 30%, milijona kron, za lokalne proge na leto 1,600.000 kron.

Dunaj 1. marca. V torek predlože maloruski poslanci nujni predlog zastra dogodkov v Nižnjovu v Galiciji, kjer je vojaštvo ustrelilo šest maloruskih kmetov.

Dunaj 1. marca. Različni listi zatrjujejo, da se pri letošnjih velikih manevrih v Šleziji snidejo cesar Franc Jožef, cesar Viljem in kralj Edvard.

Dunaj 1. marca. V vlaku mestne železnice se je vsled beda ustrelil inženier Ivan Svehota.

Budimpešta 1. marca. Proti posl. Polonyju se je začelo kazensko postopanje zaradi žaljenja Veličanstva.

Belgrad 1. marca. Danes je skupščina sprejela resolucijo, skatero se vlada pozivlja, naj z Avstro-Ogrsko ne sklene niti trgovinskega provizorija, niti trgovinske pogodbe, ako Avstrija ne da Srbiji veteranske konvencije, oziroma ako se ne zagigura eksport srbskih poljedelskih produktov in živine. Danes je potekla trgovinska pogodba med Srbijo in Avstrijo in se je pričela na vsi črti carinska vojna. Upati je, da bo izšla iz te vojne Srbija kot zmagovalka — ut.

Petrograd 1. marca. V starosti 79 let je tu umrl madjarski slikar grof Mihael Zichy, ki je nad 40 let živel tu kot dvorni slikar in bil z zadnjimi tremi carji v csebnem prijateljstvu.

Petrograd 1. marca. Ministrski svet je sklenil svrgati zacicjo državnega reorgani. Polovico članov naj vli državna дума, drugo polovico naj imenuje krona.

Moskva 1. marca. Tu bo imelo volilno pravico 68.000 delavcev, ki bodo volili 330 volilnih mož.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
28. 9. zv.	726-8	5-1	sl. jgzhod		dež
1. 7. zv.	731-6	0-6	sl. jug		
2. pop.	732-4	6-5	sl. jgzhod		sneg oblačno

Srednja večerajšnja temperatura: 6-8°, normale: 1-2°. — Padavina v mm 43-9.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.
Uradni kurzi dun. borze 28. februarja 1906.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4 1/2% majska renta	99.95	100.15
4 1/2% srebrna renta	99.90	100.10
4% avstr. krona renta	100.05	100.25
4% zлата	118.05	118.25
4% ogrska krona renta	95.10	95.30
4% zлата	113.60	113.80
4% posojilo dež. Kranjske	99.50	101.65
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100.65	101.10
4 1/2% Zadar	100.10	100.10
4 1/2% bos.-herc. železniško	100.35	101.35
4% posojilo 1902	100.10	100.10
4% češka dež. banka k. o.	100.15	100.25
4% z. o.	100.15	100.25
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	100.25	101.25
4 1/2% hipotečne banke	100.25	101.25
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	106.50	107.50
4 1/2% pr.	106.50	107.50
4 1/2% zast. pisma innerst.	100.50	101.50
4 1/2% hranišnice	100.50	101.50
4 1/2% zast. pisma ogr. centr.	100.10	100.30
4 1/2% dež. hranišnice	100.10	100.30
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	99.50	100.50
4 1/2% obl. ogr. lokalnih železnic d. dr.	100.50	101.50
4 1/2% obl. češke ind. banke	100.50	101.50
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99.90	100.10
4% prior. dolenskih žel.	99.50	100.10
3% prior. juž. žel. kup. 1/2%	316.25	318.25
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	101.10	102.10

Srečke.	195.50	197.50
Srečke od 1. 1860 1/2	289.10	290.10
od 1. 1864	159.10	161.10
tiške	293.10	303.10
zem. kred. I. emisije	295.10	305.10
II.	260.10	267.10
ogr. hip. banke	100.10	108.10
srbske a frs. 100.10	149.50	150.50
turške	25.10	27.10

Baslika	474.10	484.10
Kreditne	79.10	85.10
laomške	91.10	99.10
Krakovske	60.10	68.10
Ljubljanske	51.50	53.50
Avstr. rdeč. križa	32.75	34.75
Ogr.	58.10	64.10
Rudolfove	71.50	77.50
Salcburške	534.10	544.10
Dunajske kom.		

Delnice.	127.50	128.50
južne železnice	672.25	673.25
Državne železnice	1632.10	1642.10
Avstr.-ogr. bančne deln.	669.75	670.75
Avstr. kreditne banke	787.10	787.50
Ogrske	246.10	246.50
Zivnostenske	660.10	668.10
Premogokop v Mostu (Brüx)	538.25	539.25
Alpinski montan	2625.10	2639.10
Praške žel. ind. dr.	537.75	538.75
Rima-Murányi	271.10	275.10
Trboveljske prem. družbe	564.10	566.10
Avstr. orožne tovr. družbe	157.10	160.10
Češke sladkorne družbe		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 1. marca 1906.	Termin.	100 kg K	16.74
Pšenica za april	za	100	16.70
oktober	za	100	13.68
Rž	za	100	13.76
koruza	za	100	15.40
Oves	za	100	12.60

Efektiv.
Neizpremenjeno.

Obutev

se kakor znano najbolje in po zmer-
nih cenah kupuje
v prvi in največji čevljarni
na Kranjskem

FRAN SZANTNER
v Ljubljani

katera čevljarna bo v teku tega me-
saca povodom 30letnega obstanka
izdala velik ilustrovan, krasen katalo-
g, na kar se vsi interesi opozar-
jajo že vnaprej. 771

Poslovitev.

Ganjen po mnogih dokazih spo-
štovanja in naklonjenosti, ki sem je
bil deležen preteklega sezija in vzra-
došen po lepim uspehih svojega
truda izražam vsem svojim častitim
učenkam, učencem in p. n. garde-
dam najljubnejše pozdrave ter
jim ne ključem „Zdravstvih“, nego
„Na veselo snidenje jeseni!“

Posebno se pa zahvaljujem pre-
blagorodnim gospod. predst. Schwazevi, dr. Rozi pl. Bleiweisovi,
Mariji Hausovi, Ninki Luckmannovi,
viš. gozd. komisarja Hönigovi, Lini
Hreuter-Galletovi, Olgi Rudesch-Ho-
slerjevi, gospe dr. Susteršičevi, Gizeli
Trappenovi na jesenih, nadz. dami
Mariji Wessnerjevi. Mariji Wettach-
ovi za njih poštrenovalno podporo in
pa gg. Arturju Mahru in Jos. Ro-
gerju za njih ljubeznivo pospeševanje
mojega skromnega delovanja.

S preudanim spoštovanjem

Giulio Morterra
plesni učitelj.

774

Trgovski pomočnik

za mešano trgovino, posebno za že-
lezmino, se sprejme takoj pri 772-1

M. Žigon v Škofji Loki.

Koncipijenta

sprejme takoj, eventualno tudi čez nekaj
mesecev odvetniška pisarna

Dr. Krisper in dr. Tomlinšek
v Ljubljani. 749-2

Grand hotel „UNION“

v Ljubljani 779

Ravnateljstvo A. Kamposch.

Danes v četrtek

* v vinski kleti *

dunajski koncert

s pojedino kaviarja

in drugih delikates.

Usak dan nastavljenio Salvador
pivo in Pavlansko pivo iz Salva-
torske kleti v Monakovem
dokler bo kaj zaloge.

Začetek ob 8. uri. Vstop prost.

IVAN & NIKOLAJ ŽIC

trgovina z vinom na veliko.

Ladji: „Domitila“ & „Štefanija“

v Pulju v Istri

prodaja vina:

Vino z Visa, rdeče	liter po 40 in 42 h	Dalmatince, bel	liter po 36 in 38 h
Istrijske, rdeče	48 „ 50 „	Cviček (Opolito)	34 „ 36 „
Istrijske, rdeče	36 „ 38 „	Teran (iz obranih jagod)	40 „ 40 „
Istrijske, rdeče	36 „ 32 „	Muškat (bel, sladok)	56 „ 60 „
Dalmatince, rdeče	32 „ 34 „		

franko kolodvor Pulj v izposojenih posodah, ki se ne uračunijo, pa jih je treba čimprej vrniti
franko kolodvor Pulj. Pošilja se le po povzetju in sicer samo od 36 litrov naprej. Za prihodnost
svojih vin popolnoma jamčiva. 158-5

Uradnik

vešč korespondence in računstva, išče
primerne posla za 1, 2 ali 3 ure na dan.

Ponudbe pod „a + b“ upravn.
„Slov. Naroda“. 773-1

Salame fine ograke gld. 1.75; iz gnjati
zelo prikljubljene gld. 1.30; du-
najske 86 kr.; bolj fine gld. 1.15 za kilo.
Gnjat à la Praga 1 gld.; brez kosti gl. 1.20;
pleče brez kosti 95 kr.; suho meso
86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za
kilo. — Fine kranjske klobase, vel. ena 20 kr.
Slivovka, brinjeve, gld. 1.20 liter
od 5 kil naprej 335-5

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Ustanovljeno leta 1885. Mnogo priznanj o do-
poslanem blagu. — Kupujem pa vedno
brinjevo olje.

Polenovka

sveža in dobro namočena

se dobi v trgovini 701-2

Valentina Sitarja

v Ljubljani, Kolodvorske ulice 8.

Panorama-kosmorama

Dvorski trg št. 3

pod „Narodno kavarno“.

Od 25. februarja do

3. marca 1906:

Rim.

775

Globus

Čistilni ekstrakt

Trgovskega

sotrudnika

sprejme takoj v svojo manufakturno

trgovino trdka 725-3

Češnik & Milavec v Ljubljani.

Vsled povečanja podjetja se po zelo

ugodnih pogojih prodaja

parni stroj

s kotlom, dimnikom, rezervarjem, cevmi
(kompletno), istotako 4 benečanski jarmi.
Proda se tudi stroj, ki goni 6 lesenih
jarmov po 2 klinji in 5 okrožnih žag,
ter je v dobrem stanju. Ogleda si ga
lahko vsakdo še v obratu do meseca
julija t. l. Proda se na željo posamezno
stroj ali pa tudi samo žagova oprava.

Natančna pojasnila daje **Franjo**

žagar v Markovcu, Stari trg pri

Rakeku. 776-1

A. REZAR, posestnik

iv Voljniku rabi

železnato vino

G. Piccolija

lekarnarja

v Ljubljani, Dunajska cesta

in ga priporoča, ker ga je rabil

z najboljšim uspehom.

Politiška steklenica velja 2 kroni

in se vnanja naročila izvršujejo

točno. 7 3730-2

Usnjarski pomočnik

se sprejme takoj pri 776

Matevžu Završniku

Knjigovodja

ki je spreten in zanesljiv, sprejme po

ugodnimi pogoji 731-

VINKO MAJDIČ

valični mlin v Kranju.

Trgovskega

pomočnika

in 566-

sprejme takoj večja trgovina na Du-

lenjskem. — Ponudbe pod „A. B.“

upravn. „Slov. Naroda“.

Stavbni prostor

v obsegu 1012 □ metrov, naspro-

hotela „Union“, se prodaja po 40 □

meter.

Več pove **D. Rovšek**, fotograf v

Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 32

Istotam se želi kupiti staro, še

rabilno žičasto ograjo v dolžini

20-40 metrov. 778-

Stanovanje

s 3 sobami se takoj ali za maj odda

v Kolodvorskih ulicah št. 32 v

Ljubljani. — Odda se tudi

hlev

s 1. majem 1906. 777-

Kje, pove kamnosek **Vodnik**.

Pravým pokladem

pro všechny, kdo pohloubením v mládí osem-
něli, jest výtečné dílo:

Dra Retau-a Sebeochrana.

České vydání po 80. vydání německém. S 27

vyobrazeními. Cena 4 Kor. Čti je každý, kdo

vděčí dluh tomu své uzdravení. Lze je dostati i

nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R.

F. Bieery, Leipzig, Neumarkt No. 21“, jakož

i v každém knihkupectví.

Minka, enkrat za vselej ti danes povem.

Ako hočeš ostati, sliši, kar zapovem:

Kupuj testenine, ki meni diše,

A to so ljubljanske, zapomni si že!

Beci trgovcu, naj ti drugih ne vsiljuje,

On dal ti bo, kar se v Ljubljani izdeluje.

No, če ne bi imel ljubljansko blago,

Izrazi mu željo — preskrbel ga bo.

Gospodinja.

Franc Čuden

urar in trgovec

v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Edino zastopstvo in velika

zaloga svetovno znanih

originalnih

Puchovih koles

od 200 K dalje z 2letnim jamstvom.

Kolesa iz drugih tovarov od 100 K

dalje z 1letnim jamstvom.

Priporočam vse kolesarske potreb-

ščine ter gumaste plašče in cevi.

Genki zastoj in poštine prosti.

Sprejema savarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombi-
nacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga savarovalnica. Zlasti
je ugodno savarovanje na doživljanje
in smrt s zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865,386.80 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 82,737,159.57 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseslovesno slovanško narodno upravo.
Vsa posojila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, žegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodarskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premičnine proti
pošarnim škodam po najnižjih cenah.
Škoda konja takoj in najkulantneje
Uziva najboljši sloves, koder polnijo

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podpore v narodne in obnove namene.